

jøer, men vi skal ikke gøre det for at genere muslimerne. Næ, vi skal faktisk gøre det for at vise dem, at der er noget, som er meget bedre, og det er den danske måde at gøre tingene på.

Vi danskere taler ikke så meget om de ting, der betyder noget for os, men det skal vi måske blive bedre til. Vi skal turde tale om familieværdier, fællesskab og troskab over for hinanden, og vi skal turde sige klart og tydeligt, at det er det, vi står for, sådan at de, vi skal integrere, kan se, at også vi danskere faktisk mener noget med familieværdier og sammenhold, men at vi lægger andre ting i det. Vi vægter tingene anderledes, og vi er mindre firkantede omkring opdragelse og lignende emner.

Jeg tror, mange familier frygter, at deres børn bliver alt for danske, fordi de simpelt hen opfatter dansk kultur som værende intetsigende, løssluppen og værdiløs, og det billede skal vi også gøre op med. Vi skal altså på den ene side både bekæmpe religiøs og kulturel undertrykkelse og på den anden side blive bedre til at forklare, hvad vi selv står for, så der også leveres et alternativ til det eksisterende liv inden for de snævre rammer, især til de unge. Det er en længere diskussion, men jeg synes, det er en relevant diskussion.

Det er afgørende, at vi viser pigerne og kvinderne, at vi respekterer deres valg om at bryde undertrykkelsen, og at vi på de måder, som vi nu kan, bakker dem op, når de forsøger at bryde ud af de mønstre, som vi forsøger at bekæmpe. Det er afgørende, at vi viser kvinderne og pigerne og i hele taget alle dem, der så at sige er målgruppen for det her, at det nytter noget at kæmpe sig fri, og at det nytter noget at tro på, at de frihedsidealene, der er i det danske samfund, også gælder for dem.

Vedrørende forslaget skal jeg understrege, at Dansk Folkeparti positivt vil diskutere, hvad der kan gøres for at hjælpe disse unge mennesker, men at jeg synes, det er dybt problematisk, at forslagsstillerne fortsat ikke erkender, hvad der er det egentlige problem. Det vanskeliggør naturligvis også, at vi i fællesskab kan finde holdbare løsninger, men vi har jo et åbent sind i Dansk Folkeparti.

Kl. 22:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 22:38

Morten Østergaard (RV):

Jeg skal bare spørge hr. Martin Henriksen, om der er nogen af forslagets elementer, som har

fundet nåde for Dansk Folkepartis blik. Det kan jo være, at der er nogle elementer, man synes er mere interessante end andre, og det vil jo gøre det nemmere i det videre arbejde, hvis man vil gøre sig den ulejlighed at forholde sig til de konkrete elementer i forslaget.

Kl. 22:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 22:39

Martin Henriksen (DF):

Jo, altså, vi synes da, der er elementer i forslaget, som man sagtens kan arbejde videre med. Men nu er det sådan, at forslaget er jo lidt vagt formuleret, synes jeg, for der står sådan set, at indsatsen *kan* indeholde følgende elementer. Derfor er det jo lidt uklart, hvad man stemmer for, såfremt man valgte at stemme for det her beslutningsforslag. Det er sådan set ikke helt klart, hvad det lige er af beslutningsforslaget, som rent faktisk skulle implementeres ude i virkelighedens verden.

Men vi synes da, det er fint, at vi kigger på, hvordan vi kan blive bedre til at sørge for, at myndighederne er opmærksomme på de her ting, hvordan vi sørger for, at myndighederne bliver bedre til at få øje på, når der er nogle handle-mønstre eller andre ting, som gør, at man bør være opmærksom på, at en ung pige eller dreng for den sags skyld udviser tegn på, at vedkommende er udsat for tvang fra familiens side eller lignende.

Kl. 22:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 22:40

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes da, det er vel meget at sige, at forslaget ikke er konkret. Der er vel syv konkrete punkter med en række underpunkter.

Men jeg forstår, at Dansk Folkeparti er særlig optaget af det, vi har kaldt »Kun én chance-reglen«, altså pligten til at agere første gang, man bliver opmærksom på problemerne. Det er det, der er forslagets punkt 2, og det synes jeg er et meget væsentligt element, fordi det netop er med til at styrke den meget tidlige indsats. Hvis man siger rundt omkring, at alle skal være opmærksomme på de problemstillinger, som jeg sådan set langt hen ad vejen tror jeg deler hr. Martin Henriksens opfattelse af, nemlig at det er noget, som ikke hører til i det danske samfund, synes jeg, det ville være fint, hvis vi kunne blive enige om det.